

hvad der i den Retning er gennemført. Underledes forholder det sig med Hensyn til den anden Gruppe af Indberetninger, de mere tilfældige, i Ny og Næ fremkommende. Jeg tror, at det, som Konsulerne i den Retning udrette, har ganske overordentlig ringe Betydning, og jeg kunde ønske, at der fra deres Side i den Retning blev udsoldet en betydelig større Virksomhed, end Tilfældet er. Danmark staar i Handelsomfætning med adskillige Pladser, hvorfra det ganske sikkert vilde være heldigt, om Konsulerne i Aarets Løb indsendte jævnlig, periodisk, regelmæssig, med visse Mellemrum, Indberetninger, som ikke behøvede at være af betydeligt Omfang, men kunde være ganske korte, og som omhandlede Markedets Tilstand paa det paagældende Tidspunkt med Hensyn til de Hovedartikler, som indføres fra Danmark til disse Pladser. De herbørende Købmænd vilde derved faa langt lettere, mere paalidelig og hurtig Afgang til at holde sig à jour med Forholdene paa saadanne Pladser, og det vilde være dem langt lettere at vælge det for Afætningen heldigste Tidspunkt for Afsendelsen af Varerne til saadanne Pladser. Vor Dampskibsforbindelse paa Udlandet er jo i betydelig Grad tiltagen i de senere Aar, og navnlig udvider „det forenede Dampskibsselskab“ stadig sine Ruter og sætter os derved i direkte Forbindelse med adskillige Pladser, hvortil danske Varer tidligere i Reglen kun naaede ad indirekte Vej ved Udlandets Mellemkomst, men hvorhen man nu er i Stand til at sende dem direkte. Jeg tror, at det ogsaa vil være af væsentlig Betydning, om Konsulerne jævnlig vilde indsende Beretninger fra saadanne Pladser om Markedets Tilstand med Hensyn til de Produkter, som vi her fra Danmark udføre dertil. Jeg skal til Sammenligning anføre en Del Byer, hvorfra de norske Konsuler indsende regelmæssige eller jævnlige Indberetninger til Norge; det er Byer, som jeg tilfældig i min Virksomhed har Anledning til at have Opmærksomheden henvendt paa. Der sendes saaledes fra Havre og Bordeaux jævnlig Konsulatindberetninger til Norge, fra Bilbao og Santander indsendes der ugentlige, fra Vigo maanedlige Indberetninger, fra Oporto og Lissabon indgaar der ogsaa Indberetninger omtrent hver Maaaned, fra Barcelona, Tarragona, Valencia, Alicante og Malaga to Gange om Maanedes, fra Triest, fra Venedig og fra Genua indgaar der jævnlig Indberetninger. Det er, som sagt, Byer, som jeg har Lejlighed til at have min Opmærksomhed henvendt paa i min Virksomhed, men jeg tvivler ikke om, at der fra

mange andre Byer jævnlig indgaar lignende Konsulatsindberetninger til Norge. Den Slags Indberetninger faa vi saa godt som ganske fra vore Konsuler. Man kan naturligtvis indvende, at Norge har for en stor Del udsendte Konsuler, medens vi derimod kun have udnævnte Konsuler, og man kunde maaske ogsaa synes, at det er lidt fordringsfuldt at ønske, paa den ene Side, at Konsulatsafgifterne skulle nedsættes, og paa den anden Side, at Konsulerne skulle udrette større Arbejde, men jeg tror dog ikke, at denne Indvending har videre Bægt, thi det Arbejde, som Konsulerne ville faa ved saadanne Indberetninger, som jeg her har antydet Ønskeligheden af, vil ikke være meget stort. Naar der fra Udenrigsministeriet angives Formen for saadanne Indberetninger, og det særlig angives, hvad det er, man ønsker, at der skal gives Indberetning om, ville Konsulerne, som jo i Reglen ere Købmænd og altsaa kunne skaffe sig Oplysninger i merkantil Retning paa de vedkommende Pladser, med Lethed kunne skaffe sig paalidelige Oplysninger om de Forhold, der skulle lægges til Grund for deres Indberetninger. Med Hensyn til, at det kunde se lidt underligt ud paa den ene Side at forlange større Arbejde og paa den anden Side ønske Konsulatsafgifterne nedsatte, da tror jeg heller ikke, at denne Betragtning har meget at sige, thi efter min Mening ansøges der om Konsulaterne for en stor Del kun for Stillingens og ikke for Indtægtens Skyld. Jeg kan derfor ikke tro andet, end at selv om Konsulatsafgifterne blive yderligere nedsatte, og selv om der bliver paalagt Konsulerne større Arbejde, ville vi dog uden nogen væsentlig Bæmskelighed paa de allerfleste Pladser kunne finde dygtige Kræfter til at besætte Pladserne med. — Med Hensyn til Offentliggørelsen af disse regelmæssige eller jævnlige Indberetninger vil det naturligtvis komme an paa at faa dem hurtigst muligt bragte til Købmændenes Kundskab. At de ofte ville fremkomme i et fremmed Sprog, tror jeg ikke kan volde nogen Bæmskelighed, hvad enten Udenrigsministeriet eller Grossererforetødet skulde besørge Oversættelsen. Men den naturligste Vej vilde sikkert være, at Udenrigsministeriet hurtigst muligt oversendte saadanne Indberetninger til Grossererforetødet, som saa kunde lade dem opslaa paa Børsen eller lade dem tilgaa Pressen, og vel at mærke, det vil ikke koste Statskassen noget; vil det være forbundet med en ringe Udgift, anser jeg det for utvivlsomt, at Grossererforetødetets Komite vil bære det.

Det er disse Bemærkninger med Hensyn